СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVI. Ч. 70 Джерзи Сіті, Н. Дж., понеділок, 26. марта, 1928. VOL. XXXVI. No. 70. Jersey City, N. J., Monday, March 26, 1928. THREE CENTS.

СЕНАТОР НАЙ ЗНОВА ВИСТУПАЄ ПРОТИ АЛ СМИТА

ЗАКИДУЄ ГУБЕРНАТОРОВИ ПОМАГАННЄ НАФТОВИМ ОБМАНЦЯМ.

ВАШИНГТОН, 23. марта. — Сенатор Най опублікував нині листа до нюйорського ґубернатора Ал. Смита, найповажнійшого кандидата демократичної партії на уряд президента Злучених Держав, у відповідь на лист Смита в справі закидів Ная за допомогу нафтовим обманцям.

Сенатор Най знова виступає проти Смита, закидуючи йому поміч нафтовим обманцям, хоча вчора Най заховувався так, немовби він жалував свого виступу проти Смита, а тільки обурювався проти острих слів, ужитих Смитом у письмі до Ная. Най говорить тепер, що Смит є того рода людина, яка не завагаласяби помагати нафтовим обманцям. Він закидає далі Смитови, що він не дає сенатовому комітетови перевести спокійно слідство над нафтовими надужиттями.

Перед сенатовим комітетом велося далі переслуханнє свідків у справі нафтового скандалу.

БОГАТІ ЖИДИ З АМЕРИКИ ДАЮТЬ МІЛІОНИ НА ЖИДІВСЬКІ КОЛЬОНІЇ НА УКРАЇНІ.

РОЗЕНВОЛД З ШИКАҐО ДАЄ 5 МІЛІОНІВ.

НЮ ЙОРК, 23. марта. — Жидівський міліонер Джеймз Розенволд, президент Американської Жидівської Спільної Рільничої Корпорації, звісної під назвою Джойнта, зложив на жидівські кольонії на Україні 5 міліонів долярів під умовою, що другі Жиди зложать на сю ціль других 5 міліонів.

Розенволд є купцем у Шикаґо. У своїм листі Розенволд заявляє, що він має на меті піддержати поселеннє 100,000 Жидів протягом найблизчих чотирох років на Україні й Криму.

Він застерігається перед тим, щоби його пляну поселення Жидів на Україні не ідентифікувати з пляном поселення Жидів в Сибірі.

АЛ СМИТ КРИТИКУЄ НЮЙОРСЬКУ ЛЕҐІСЛЯТУРУ ЗА ПОТРАЧЕНИЙ ЧАС.

КАЖЕ РЕПУБЛИКАНЦЯМ, ЩО ВОНИ БУДУТЬ ВИНУВАТІ ЗА ЗАНЕДБАННЄ ДОБРИХ ЗАКОНІВ.

ОЛБАНІ, Ню Йорк, 23. марта. — Нюйорський ґубернатор Ал. Смит оголосив публично критику теперішної сесії нюйорської стейтової леґіслятури. В сій критиці Смит закидує републиканській більшости леґіслятури, що вона не перевела потрібних законів, хоча се лежало в її силі. Населеннє тому мусить винити републиканську партію за се недбальство.

Смит каже, що републиканці не хотіли переводити законів просто з партійної зависти, боячися, що всяка вдача може бути теж почислена демократичному ґубернаторови.

МІЛІЯРДЕР РОКЕФЕЛЕР НА ВУГЛЕВІМ СЛІДСТВІ.

ХОЧЕ, ЩОБИ КОМІТЕТ СЛУХАВ УПЕРЕД ПІДПРИЄМЦІВ.

ВАШИНГТОН, 23. марта. — Перед комітетом сенату для міжстейтової торговлі, що веде слідство над углевим промислом, ставав нині як свідок Джан Д. Рокефелер Молодший, якому юнійні урядники закидували антиюнійну політику та ломання джексонвилської угоди.

Він говорив, що кожда сторона могла кождої хвилі зломати джексонвилську угоду. Так само легко, як її зломали підприємці, могли її зломати робітники. Він радив сенатовому комітетови переслухати вперед підприємців, а доперва відтак майнерів та юнійних провідників.

Кромі нього зізнавав теж Чарлз Швоб, який говорив менче-більше те саме. Він теж більше радив комітетови, як зізнавав про факти.

ЗНОВА РОЗСТРІЛЯЛИ 36 МЕКСИКАНЦІВ.

ЗАХОПЛЕНІ ПРОБУВАЛИ ДОБУТИСЯ З ПЕЧЕРИ.

МЕКСИКО, 23. марта. — З міста Самори у мексиканськім стейті Мічоакані доносять, що федеральні війска допали там у печері 36 повстанців. Коли їх оточено з усіх сторін, повстанці пробували вирубати діру в скалі, щоби втекти, але федеральні війска се доглянули. Їх виведено з печери й розстріляно. Між убитими було 5 провідників.

КОНҐРЕСМЕН ПРОТИ ІНТЕРВЕНЦІЇ В НІКАРАҐВІ.

ВАШИНГТОН, 23. марта. — Конґресмен Ла Ґвардія, републиканець з Ню Йорку, забравши голос підчас дебати над законопроектом про видатки на фльоту, висказувався остро проти вживання американських маринарів для контролі виборів у Нікараґві.

ВИКОНАЛИ КАРУ СМЕРТИ.

КВІБЕК, Канада, 23. марта. — О годині пів до 6. рано виконано тут у вязниці Ведіфілд кару смерти на Джорджі Мекдоналді, котрого засуджено з його женою за вбийство шофера Бушарда. Мекдоналда страчено через повішеннє. Його жену помилувано. Засудженому не дозволено попрагщатися зі женою. Страченнє відбулося тайно. Навіть репортерів не допущено на свідків. Ґазетярі, що прибули на страченнє, могли тільки чути, як католицький священик, котрий відводив на шибеницю Мекдоналда, співав молитву.

РОДИНА ОБУРЕНА ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ, НАПАДАЄ НА ОБЖАЛОВАНОГО.

КОЛОМБІЯНА, Алабама, 22. марта. — Перед місцевим стейтовим судом покінчилася нині розправа проти поліційного начальника Блейка, котрого пані Монтеабаро та її сестра Тобз обжалували за знасилуванне дочки першої. Коли суд звільнив обжалованого від вини й кари, обі жінки з рушницею й сокираю в руках напали на обжалованого. Блейка, тяжко покаліченого ножем, відставлено до шпиталю, а жінки арештовано.

10-ТІ РОКОВИНИ САМОСТІЙНОСТИ ЛИТВИ.

Свято десятих роковин самостійности Литви відбулося 16-го м. м. в Ковні незвичайно величаво. В полудне прийняв президент Сметона представників уряду, дипльоматичний корпус, делеґатів цивільної та військової влади, після чого відбувся перегляд війська. Серіозний настрій свята піднесла відозва президента до всього литовського народу, де сказано м. и.:

„Святочне скинення ярма відбулося дня 16-го лютого 1918 р. у Вільні. Нинішне свято заколочує болючо факт, що столиця Литви (Вільно) находиться під польською окупацією. Над Литвою находяться тяжкі хмари, які слід розігнати збірним зусиллям народу. Литовський нарід — кінчає відозва, — ніколи не відречеться бажання добути назад Вільно".

Роковини відсвятковано на цілій Литві серед незвичайно поважного настрою.

ВІДКРИЛИ ШЕСТИЙ ВІТАМІН.

Др. Г. Еванс з каліфорнійського університету оголосив, що в лябораторіях сього університету вдалося відкрити новий, шестий вітамін. Як відомо, дотепер відкрито пять родів тих таємничих складників поживи, які необхідні для людського життя. Відкритий Евансом шестий вітамін має ту власність, що помагає недорозвиненим звірятам дорости до нормальної величини. Відкрито його в той спосіб, що кормлено щурів харчами, які мали всі відомі дотепер вітаміни, але бракувало їм деяких складників. Щурі жили і розвивалися, але ростом дорівнювали лише половині нормальних. Коли почали їм давати інші харчі, головно салату і печінку, то в короткому часі доростали до нормальної величини. Сей новий вітамін названо буквою „Ф". Дотеперішні мають назви букв А, Б, Ц, Д, Е.

ПОЛЬСЬКО-ЖИДІВСЬКА БУЧА В КРАКОВІ.

Вшехпольські корпоранти в Кракові уладили погром жидівських корпорантів, на яких напали на краківському ринку. Розганяти завзятих корпорантів мусіла поліція. Кільканацять студентів покинуло поле бою пораненими.

ШВАРЦБАРТА НЕ ПРИЙМАЮТЬ ДО ПАЛЕСТИНИ.

Телеграма з Єрусалима з датою 10 березня доносить, що Шулима Шварцбарта, який убив Головного Отамана Симона Петлюру, не допущено до Палестини. Після того, як французький суд оправдав Шварцбарта, Шварцбарт спостеріг, що йому небезпечно по світі ходити. Відчуваючи, що якийнебудь Українець може його колись убити, Шварцбарт відразу зачав ховатися, а далі хопився пляну поселитися десь там, де Українців є найменше, а Жидів як найбільше. Такою країною, де можнаб йому найкраще сховатися, являлась йому Палестина. Та тут стрітила його несподівана перешкода. Велика Британія, як відомо, має мандат над Палестиною і для того, щоби дістатися до Палестини, потрібно мати дозвіл від британських урядовців. А сі — відмовилися дати дозвіл на допущення Шварцбарта на територію Палестини. Сказали, що він, як душогуб, в Палестині є непожаданий. За Шварцбартом, розуміється, обстали другі Жиди. Справа пішла до лорда Пломера, високого комішенера Великої Британії в Палестині; Пломер рішив, що Шварцбарт в Палестині не пожаданий. Зроблено відклик аж до міністерства кольоній в Лондоні, але й міністерство кольоній осудило, що Шварцбарт є непожаданий. У міжчасі Шварцбарт виїхав до Сирії, яка є під мандатом Франції і там чекав дозволу на переїзд до Палестини, однакож діждався тільки послідної і рішучої відмовної відповіди.

Оттак для т. зв. національного жидівського героя, котрий в парижськім суді з захватом оповідав про те, як він убив великого українського провідника, не стало тепер безпечного місця на земли. Не принято його навіть до Палестини. Велика Британія зі своїм розумінням справедливости не хоче признати душогуба пожаданим горожанином, хоч йому вдалося викрутитися від належної йому кари.

КОРАБЕЛЬНА КАТАСТРОФА.

З французького Індокитаю повідомляють, що там трапилася страшна корабельна катастрофа. Особовий парохід експльодував поблизу міста Татск. Жертвою вибуху мало впасти сорок убитих, між ними трох французьких урядників і депутат Бартольоні. Поміж раненими, яких нараховують шістьдесять, найшлося також кільканацять французьких урядників.

БОМБИ НАБИТІ АҐІТАЦІЙНИМИ ЛЕТЮЧКАМИ.

„Комсомольская Правда" повідомляє, що совітський уряд приняв недавно проект комуністичної пропаґанди на випадок війни. Совети задумують сконструувати бомби набиті революційними проклямаціями, що замісць смерти будуть ширити серед ворога... комунізм.

НОВА УКРАЇНСЬКА ҐАЗЕТА.

В Буенос Айресі, в Арґентині, зачала виходити перша в Арґентині українська ґазета, що має обслуговати духовні потреби Українців в Арґентині, яких число що року збільшується.

Судячи по статтях, невесело живеться нашим людям в Арґентині, головне через брак організацій, які могли би стати їм на допомогу. Ґазета має бути тижневою. Називається ґазета „Українське Слово" і стоїть на ґрунті Самостійної Незалежної Української Держави. Друкована покищо на літоґрафії, виглядає бідно, але здорова орґанізаційним духом та бажанням не руїни, а творчої роботи.

ПРИПИСИ ПРО ШИБЕНИЧНУ СМЕРТЬ.

Львівське „Слово Польське" доносить з Варшави, що тамошнє міністерство справедливости приступило до опрацювання приписів, як вішати осібняків, присуджених на кару смерти. В першу чергу буде устійнений зразок шибениці, її конструкція, система гаків, спосіб як забирати стілець зпід ніг шибеника й т. д. Ці приписи причиняться до того, що в цілій Польщі будуть вішати однаково, після одної системи так, що шибеники не будуть зайво мучитися.

СПРАВА ПЕРЕХОДУ АМЕРИКАНСЬКОЇ ГРАНИЦІ.

Окружний апеляційний суд в Ню Йорку видав 5 березня рішення, яким уневажнив розпорядок іміґраційного уряду, котрий вимагає, щоби канадійські горожане, які переходять через границю до роботи, були обовязані повинуватися всім іміґраційним приписам, як звичайні іміґранти. Рішення американського суду спирається на договорі Джея ще з 1794 р., який дозволяє мешканцям Канади та Злучених Держав, переходити свобідно границю „у ділових справах". Іміґраційний уряд основується на тім, що під „діловими справами" можна розузуміти тільки торговлю, та суд не приняв такого толковання. Іміґраційний уряд вніс негайно відклик до найвисшого суду Злучених Держав проти сего рішення апеляційного суду.

УТІК ЗІ ШПИТАЛЮ З ПЕРЕВЯЗКОЮ РАДУ.

Зі шпиталю св. Павла в Венкувері втік 9 березня 74-літний пацієнт Волтер Геден, забравши з собою перевязку з радом, вартости $30,000. Гедден лічився радом. Перевязку з радом наложено йому на голову і він з нею неспостережено вийшов зі шпиталю.

В ЧАСАХ РОЗОРУЖЕННЯ...

„Вінер Міттаґсцайтунґ" доносить, що частину фабричних уладжень віденського арсеналу вислано до Польщі. Уряд Польщі мав купити це уладження за суму 1 міліон шілінґів.

ЖИДІВСЬКА КОЛЬОНІЗАЦІЯ НА УКРАЇНІ ЗРОСТАЄ

ЖИДИ ПОКИДАЮТЬ МІСТА І ЙДУТЬ НА СЕЛА. — ЩОРАЗ БІЛЬШЕ ЖИДІВ ОСІДАЄ НА ЗЕМЛЯХ ПОЛУДНЕВОЇ УКРАЇНИ.

МОСКВА, 23. марта. — З полудневих ґуберній України доносять, що сього року, ще далеко до часу, коли звичайно прибувають нові кольоністи, наспіло стільки Жидів з міст, що звичайна кольонізаційна квота вже давно вичерпана. Вже досі прибуло кілька тисяч більше як їх прибувало попередніми роками, але приплив Жидів збільшається далі, бо щораз прибувають нові транспорти. Прибувші Жиди заявляють, що приватна торговля обмежена і вони не мають по містах з чого жити.

ЗАМІНЮЮТЬ ПЛЯН ДОСА.

ХОЧУТЬ ПОСТАВИТИ ВОЄННІ ДОВГИ І РЕПАРАЦІЇ НА БИЗНЕСОВУ СТОПУ І НЕ МІШАТИ ЇХ З ПОЛІТИЧНИМИ СПЕКУЛЯЦІЯМИ.

ПАРИЖ, 23. марта. — Европейські та американські банкирі передумують новий плян сплати воєнних довгів і тих репарацій, що наложені на Німеччину. Вони хочуть поставити ті претенсії на здоровій основі. Тому скорочують німецькі репарації з 132 біліонів марок на 32 біліони. Половину з тої суми мали би дістати Франція і Бельгія, а другу половину Злучені Держави титулом сплати воєнних довгів. Злучені Держави мусіли би понести деяку втрату, але за те мали би певні гроші в руках. Одну половину довгу сплатили би Німці продажею своїх залізничих бондів і тих, що мають перший морґеч на найбільших німецьких фабриках. Другу половину сплачувалиби звичайною буджетовою дорогою.

З тим пляном здержуються експерти, поки не перейдуть в Франції і Німеччині вибори, щоби знати, які елементи будуть при владі.

Плян той бувби корисний для Німеччини, бо зменшив би її тягарі, а другі держави дістали би замісць фіктивних претенсій, певні гроші. А поза тим Европа а рівнож і Америка позбулися би дражливої справи, що доводить вічно до терть.

СОВІТИ ПРЕДЛОЖАТЬ НОВИЙ ПЛЯН РОЗОРУЖЕННЯ.

ТАК ГОРЯЧО ДЕБАТУВАЛИ, ЩО НІХТО НЕ ЗНАВ, ПРО ЩО ВЛАСТИВО МОВА, ЩО УХВАЛЕНО, А ЩО НІ.

ЖЕНЕВА, 23. марта. — Дискусія, яку викликав проєкт Літвінова на засіданню Підготовчої комісії для розоруження, була така горяча, що найліпші дипльомати не визналися, о що властиво ходить, а предсідатель не міг дати собі ради з внесеннями. Німецький делеґат ґр. Бернсторф боронив совітську пропозацію як міг, то по анґлійськи, то по французьки, а навіть по італійськи пробував дискутувати, але це все не помогло. Він казав: Перше говорили, що нема совітів, нема мови про розоруження. А тепер є совіти, а їх ніхто не хоче слухати.

Вкінці Літвінов заявив, що він предложить новий проєкт розоруження, що буде відкоситися до частинного, а не загального роззброєння.

КПИНАМИ І ГУКАННЄМ ВИГНАЛИ ЛЛОЙДА ДЖОРДЖА.

ДОКОНАЛИ ТОГО РОБІТНИЧІ ПОСЛИ, КОЛИ ВІН ГОВОРИВ ЗА 7 ГОДИННИМ ДНЕМ ПРАЦІ ДЛЯ МАЙНЕРІВ.

ЛОНДОН, 23. марта. — В британськім парляменті велася дискусія над нещасним положеннем анґлійських майнерів. Джордж Голл з Партії Праці доказував, що майнери в Анґлії це найбільші бідаки на світі, а хиба одні китайські кулі тяжше від них працюють.

Бувший премієр Ллойд Джордж брав рівнож в оборону майнерів і заявився за семи-годинним днем праці в майнах. Посли Партії Праці перервали його бесіду ріжними замітками, дотиками та кпинами, називаючи його гіпокритом. Ллойд Джордж оборонявся і відповідав на дещо, а коли з него не переставали кпити, перестав говорити і забрався з салі. Перед відходом зазначив тільки, що нема дива, що майнери так тяжко бідують, коли мають таких провідників, які провокують навіть тих, що заявляються за робітничою справою.

ДВІ АМЕРИКАНКИ ХОЧУТЬ ПЕРЕЛЕТІТИ ОКЕАН.

АЕРОПЛЯН БУДЕ ЗАРАЗОМ ЯХТОМ І БУДЕ МІГ ПЛИВАТИ.

БЕРЛІН, 23. мата. — Мисс Милдред Джанзон і Миссис Естер Ваннер оглядають новий аероплян Рорбаха, що є сполукою аероплянy і корабля. Це великанський аероплян, який буде летіти 140 миль на годину через простір 2,500 миль. На таку далеку дорогу вистарчить йому ґазоліни. Крила на 18 метрів довгі. З аеропляном буде злучений яхт, який в разі потреби буде міг вдержати аероплян на воді. Компанія Рорбаха будує відразу 4 аероплянии того самого типу і буде їх вживати до прогулькових цілей.

Поки що компанія не дала ще своєї згоди що до того, чи жінки будуть могли їхати при першій спробі через океан з Европи до Америки.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association Inc.
Edited by Editorial Committee
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office at Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES		ПЕРЕДПЛАТА:	
		Поодиноке число три центи.	
[illegible]	$ [illegible]	На рік	$ 7.00
[illegible]	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
[illegible] months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates		В Джерзи Сити і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
З Краю належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Телефон „Свободи" 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346 JERSEY CITY N. J.

ПОНЕВОЛЕНІ ПОНЕВОЛЕНИМ.

Не так давно обходили ми на американській землі десятиліття відродження української державности. Обходили ми це свято, хоч не вспіли вдержати української держави мимо великих зусиль ні по сім ні по тім боці Збруча. Землі наші розділено на четверо і поневолено. Десятиліття нашого відродження застало українську націю поневолену, але змагаючу на всіх фронтах до цілковитого визволення. Тому десятиліття проголошення української держави було живим виразником того, що навіть могучі лабети московського медведя вже заслабі, щоби вдержати природний гін українського народа до повної державної самостійности. Бо ми бачимо, як та самостійність стає з дня на день чимраз більшою дійсністю.

Разом з нами обходить ще й другий, близький нам по серцю нарід, відродження своєї державности. Це нарід білоруський. Нема мабуть на світі, поминувши англьосаксонську расу, двох других народів, котрі були би до себе так подібні в мові, звичаях, традиціях і цілій культурі, як народи український і білоруський. І нема двох других народів, котрі більше витерпіли спільного поневолення і спільного лиха від спільних сусідів, як Білорусини і Українці. Але й нема двох других так близьких собі народів, котрі би заживали свою поневолену так довгі часи так далеко були від себе віддалені. Так, як вся шляхта і всі провідні верстви покинули в свій час український нарід і перейшли ради маєтків і достоїнств до Москалів чи Поляків, те саме сталося і з Білорусинами. Але, коли велика і багата українська земля все таки в найтяжших часах змогла висвердити в собі силу і національно відродитись, для Білорусинів треба було аж світової війни і великої російської революції, щоби вони могли не то державно, але національно себе заманіфестувати.

Але за короткий час, бо за тих останніх десять літ, Білорусини пішли стомилевим ходом вперед і сегодня нема двох гадок щодо цего, що вони добються остаточно свого національного визволення. Тисне їх Польща ще більше як нас, Українців, бо вони менш зорганізовані від нас і менше мають свідомої інтелігенції. Але ті польські переслідування приспішують тільки процес освідомлення білоруських мас і їх визволення.

Разом з Білорусинами і Литовцями пробували ми в Америці вже не раз знайти спільну мову до боротьби з спільними окупантами наших земель, себто в першу чергу з Польщею. Десятиліття відродження білоруської державности, яке наші браття Білорусини торжественно святкують в Америці, повинно тільки затіснити оту започатковану спільну акцію.

ДЕСЯТИЛІТТЯ ПРОГОЛОШЕННЯ БІЛОРУСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛИКИ

Білоруська Цінтральна Рада на першій своїй сесії, в днях 24-25 марта 1918. року проголосила Самостійну Демократичну Білоруську Республику на всіх етнографічних землях Білорусинів. Отже на ці дні біжучого березня місяця припадає десятиліття проголошення самостійної Білоруської Демократичної Республики.

Завдяки несприятливим умовам не пощастило сформованому Радою урядови Білоруської республики розвинути свою працю, на рідних землях. Спочатку, під тиском німецької окупації, а потім большевицької навали, довелося білоруському урядови перебувати на чужині. Тепер білоруські землі так саме як і українські поділені поміж „добрих" сусідів. Найбільше захопили в свої пазурі Московщина та Польща, а також скубнули й Лотиші частину білоруських земель старого князівства Полоцького.

Та прокинувшись до національно-політичного життя, білоруський нарід не лише веде політичну боротьбу за створення своєї власної держави але і всіма силами працює над розвитком рідної культури. Білоруські національні діячі майже всі пішли в народ, щоби з цих витворити міцну національну силу, яка створить власну державу. Останніми часами культурно-національне життя Білорусинів, особливо на Радянській Білоруси, набрало широкого розмаху. Там, у столиці Радянської Білоруси, в Мінску, зібралися національно-культурні та революційні сили білоруського народу, що розвинули жваву діяльність над відродженням культури рідного народа. Радянська Білорусь на полю культурно-національного життя має такі самі права, як Радянська Україна.

Тут не зайвим буде зазначити, що білоруський національно-культурний і політично-державний рух іде по зразкам українського руху.

Головною національно-культурною установою на Радянській Білоруси є тепер „Інститут Білоруської Культури", який обслуговують до 7000 білоруських культурно-національних діячів. Отже для Білоруси, яка до революції 1917 року лише щойно зачала прокидатися до національно-культурного життя, відстаючи від України так примірно на сотку років, цей інститут є великим придбанням. Він служить для Білоруси, так би мовити, національною академією наук.

Трохи слабше розвивається національно-культурний білоруський рух також і на білоруських землях в Латвії. Що торкається до тих земель, які захопила Польща, то тут воно гнітить Білорусинів ще більше ніж Українців. Але все таки й під страшним польським тиском Білорусини добиваються хоч деяких своїх прав.

Те, що не дивлячись на страшні політичні, економічні та національні умови життя, білоруський нарід всеж таки творить свою культуру й крок-за-кроком здобуває й політично-національні права, свідчить, що він нестримано прямує до створення своєї суверенної держави.

Серед всіх славянських народів білоруський нарід є найближчим до нас, Українців, по своїй мові, культурі й по історичній минувшині. Так само і в сучасности Україна та Білорусь своїми політичними та державними інтересами звязані тісно між собою.

Положена на великому водному шляху з Балтійського моря в Чорне по Двині, Березині та Дніпру, Білорусь ніби то творить економічну цілість з Україною. Україна богата на вугіль, залізо, нафту, хліб, а Білорусь багата на ліси, що так потрібні для України й головне для її майнерської промисловости. Свобідний обмін багацтвами кожної з цих двох країн є однаково корисним і потрібним для обох.

Зі становища географічного положення Білоруси її істнування, як держави запризнаної з Україною, є корисним для України. Через Білорусь Україна звязується з Балтійським морем, що в майбутньому, приймаючи на увагу можливі міжнародні конфлікти і замкнення Чорного моря ворогами України, може мати неоцінені користи для України і для Білоруси. Так само через Білорусь та Литву Україна звязується географічно з Европою, поминаючи традиційного ворога Польщу, а також Румунію.

Отже інтереси державно-політичного життя диктують Україні як найтіснійший союз з Білорусею та Литвою. Так само й національно-державні та економічні інтереси тих Литовців і Білорусинів диктують їм, в свою чергу, шукання як найбільшого зближення з Україною.

Тому цілком природно, що як тільки білоруський нарід почав робити свої перші кроки по революції 1917 року в напрямі відродження свого національно-політичного та культурного життя, стрінув він саму гарячу політичну, моральну та матеріяльну підтримку зі сторони України. Лише тимчасовий занепад української національної держави унеможливив ту підтримку довести до бажаного кінця і допомогти створенню Білоруської Демократичної Республики.

В день свята білоруського народу проголошення ним своєї суверенної держави вважаємо своїм обовязком запевнити Білорусинів, що їх успіхи на шляху творення своєї державности є велокою радістю і для Українців; їх невдачам та стражданням ми, Українці, співчуваємо всією глибиною душі й віримо, що прийде час, коли нарешті оті два братні народи подадуть один другому руку в своїх вільних, соборних і суверенних державах, щоби разом нога-в-ногу, рамя-в-рамя йти в далеку путь майбутнього нашого історичного життя.

В день свята проголошення білоруської держави звертаємося до білоруського народа зі словами його поета М. Бяздольни:

„Падайце нам руку!
І дружно у шлях
Без боязна пойдзем
Варагам на страх.
Чаго нам пужацца?
Бо пойдзе нас шмат,
Бо льос наш агульни,
Дай руку нам, брат!..."

М. Бяздольни.

БЕЛАРУСЬ!

Не стидайся ти роднае мови свойой.
Нехай „хамская" яе празвалі.
Завжди памятуй тое, што ти яе син,
Што цябе в хатци в йой гадавалі.

І не гань надаремна яе прад другім,
І ня будзь фарисей негадзяй.
Калі прийдзе пара, за яе мочна устань,
Так як син безпадкупни-праўдзіви.

За жицьцьо гетай мови змаганьнікам будзь —
Нехай хваляй яна расплівае.
З сьвету белага даетак сваіх дарагіх
Яна голасам маці гукае.

Слухай!... Бо дзеля тих, што ляжаць пад зямльой
Цяжкай стала зямелька сирая, —
Што іх мова мавчиць, а зямля спрадвяков
На сабе злих чужинцав трымае.

Яни встануць з магіл, пойдуць внукав шукаць,
Што іх родную мову забілі,
Шлях дзедовскі пакінулі, служкай сляпой,
Што ля панскага столу служилі.

Беларус не чакай!... Ти ідзі, гдзе цямней —
Там змагайся за роднае слова.
Будзь-жа моцнай, сьвятаю будзь вера твая!
Хай живе наша родная мова!

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Голосів читачів в справі зміни календара поміщувати не будемо і просимо на ту тему більше не писати, бо дискусія в справі календара на разі замкнена.

Морітурус, Ню Йорк, Н. Й. Підходіть до справи поважно, а особи не торкайте. Не думайте, що можна в життю вийти на верх очернюваннєм других. Праця, знанне, характер, запал і успіх заважують остаточно у всіх змаганнях людини.

В. Г., Мілвіл, Н. Дж. Не полемізуйте, а пишіть прямо про життя в громаді. Пишіть чорнилом, коли хочете, щоби було друковане.

Г. Ч., Шикаґо, Ілл. Подаємо відомости з українського життя всіх орґанізацій, а тим самим пишемо і про Січову Орґанізацію. А пишемо про ту Січ, якої політична і національна програма не входить в розріз з тим національним напрямом, який ухвалила послідна конвенція У. Н. Союза.

Витинки з ґазет надіслали: о. Середа з Шенандоа, Па., Н. Н. з Нюарк, Н. Дж., В. Маєвич з Пітсбурґ, Па., Н. Н. з Балтімор, Мд., Ф. Г. з Пасейк, Н. Дж.

СПРАВЛЕННЯ ПОХИБОК.

Вунсакет, Р. Ай.: В списі коляди в „Свободі" з 9. марта має бути: І. Камфонік $1, а К. Липка 50 ц.

Шикаґо, Ілл.: Коляда: по $1: М. Урбан, М. Гірняк, Д. Ґіжовський, В. Саґан, М. Кіт, Н. Прихітко, Г. Олешко і С. Когутовський, І. Пайда по 50 ц., а по 25 ц.: В. Демко, Г. Абрамік, Н. Семендик.

Честер, Па. В звіті з віча має бути: гром. Іван Лукаш.

Ню Йорк, Н. Й. В звіті жертводавців на село Заднишівка з 21 марта пропущено імя гром. Миколи Кавецького, що зложив $5. Має бути: Резнарівна Анна, а не Гузнарівна. Між комітетовими пропущено: Г. Чорнія і А. Мелещука.

Сен Джозеф, Мо. На читальню в селі Вільшаниці зложили члени тов. Запорожська Січ, від. 355 У. Н. С. Переслав Ф. Солоничний. Між жертводавцями були: Вк. Сенайко, В. Віницький, Дмитро Колеґа.

В. Кедровський.

1917 РІК.

Передрук заборонений. — Всі права застережено 1927 р.

(67)

В той же день, з вечера і аж за північ, провадилися знову наради з міністрами в приватному помешканні барона Штайнгеля, де були спинилися Керенський та Церетелі. На сій нараді були також три члени Генерального Комітету, для переговорів спеціяльно у справах військових. Обговорюючи докладно всі справи, міністри від конкретних розмов у військових справах увесь час ухилялися, залишаючи їх „на потом", коли буде осягнута згода в инших питаннях. Активно усі переговори вів Церетелі, який, видко, щиро хотів досягти в „імя інтересів єдности революційного фронту" дійсного порозуміння. Кожде його слово, кожен його рух, говорили про щирість його думки, про глибину його переконань і бажання досягти порозуміння... „не развалівая Россії". Терещенко не брав активної участи в переговорах. Він скорше грав ролю примирюючого посередника межи двома, як він хотів показати, для нього близькими сторонами, бо він був „тєж Українець". Досить зручно, спокійно і тактовно стирав він гострі суперечки, вносячи примиряючі формули. Підчас переговорів Керенський тримався якось дивно нещиро і усі свої рухи, жести [illegible] те що, здавалося, робив занадто театрально, що все таки не пошкодило добачати в нього цілком непримиримі натяки і, навіть більше того, якусь нетерплячу нервовість до всього того, що відбувалося. Ясно було, що переговори сі були навязані йому обставинами проти його волі, проти його бажання шукати порозуміння зі стороною, яку він легковажив. Зовні переймав він себе легковажно-образливо для такого поважного і відповідального моменту. Чомусь знаходив потрібним підкреслювати свою роблену байдужність до всіх розмов. Він більше цікавився своєю поверховністю, прибирав ріжні пози і часто й пильно розглядав себе то в однім, то в другім зеркалі.

Таке відношення Керенського до переговорів ясно давало до зрозуміння, що все те комедія. Лише щирість та правдивість Церетелього давали деяку надію, що все таки переговори дійдуть до якогось порозуміння та що його додержить Петербург.

Віра в те, що Петербург нарешті зрозуміє вагу й силу організованого українського національного руху, була на стільки міцна, що виклик, кинутий украінству по скінченню переговорів двома петербурськими міністрами-соціялістами, був зарахований до звичайних „красних словечок", які кидається на звичайному вічу для скліблення вулиці. Але в недооцінці їх промов була велика помилка провідників української демократії. Бо ціла поведінка Керенського в день закінчення переговорів та „порозуміння" і кілька його згірдливих уваг на адресу українського народу, в його столиці, повинні булиб вистати, щоб уважати „порозуміння" анульованим. Се треба було зрозуміти і приняти отвертий бій, ідучи далі своїм революційним - організованим шляхом. Та в українських провідників не вистало тоді ні здібности оцінити ситуацію, ні сили волі до упертої боротьби, хоч їх пхали на такий шлях самі маси.

Другого липня на київському залізничному двірці, перед робітництвом залізниць і уличниками з району двірця, відбувся „мітінг". Керенський виголосив одну зі своїх палких, гістеричних промов, в якій між иншим сказав, відрубуючи кожде слово:

— „Россія должна бить великая... сільная... нераздробленная... А кагда хто нібудь посмеет пасягнуть на ея целость... і пратягніть рукі... то ми сможем еще ему сказать: „Рукі прочь!"

На тлі всеї промови, виголошеної проти самостійного революційного шляху, на який став український народ, сі слова набирали особливого значіння, як погроза українству.

Обставина, що Українці лишили без уваги сей істерично-погрозливий вигук „вождя русской революції", до певної міри підбадьорила Петербург і очевидно його зараховано як непідготовленість Центральної Ради і всього украінства дати міцну відправу московському централізмови. В Петербурзі мусила скріпитися думка, що Центральна Рада не стане на шлях повного з ним розриву, бо у неї, мовляв, для сього не вистає ні фактичних, ні моральних сил.

Звичайно, се була фальшива оцінка тодішних сил Центральної Ради, бо колиб вона проявила більшу рішучість і знайшла в своїх провідниках силу волі до активної боротьби, то безумовно малаби можливість повести за собою всю Україну на шлях революційного будівництва держави. Отверта, рішуча боротьба (в той час вона ще була можлива — пізніше обставини змінилися не на користь Цент. Ради) з Тимчасовим Урядом, безперечно змінилаби ще більше авторитет Ради на Україні і далаби можливість остаточної перемоги. На жаль, усі ті Грушевські, Ковалевські, Винниченки, Шаповали і инші „національні вожді" були занадто революційні на словах, занадто остро виступали проти „шовінізму" українських мас, а особливо проти активности війська, щоби могли в той час знайти в собі волю довести боротьбу з Петербургом до її логічного кінця нового розриву.

Коли ще можна було злегковажити слова Керенського, бо до його „паяснічання" уже досить звикли, то ніяк не можна було легковажити того, що сказав також і тодішне Церетелі:

— ...Ва імя велікава єдінава целава ми не астановімся, чтоби задавіть малое!...

Такий був внутрішний зміст і щирість „порозуміння" з Петербургом. До сього треба ще додати, що військові домагання Генерального Комітету не були докладно розглянуті, а все відсувалися „на потом", аж поки для нас зовсім несподівано Керенський не відїхав, залишивши Церетелього й Терещенка закінчувати розмови, але не торкаючись військових справ, які, мовляв, будуть спеціяльно розглянуті пізніше й „докладніше". З наших „нарад" фактичними переможцями вийшов Петербург. Його міністри приїхали, як переможені шукати порозуміння, а виїхали як переможці, забравши зобовязання від Центральної Ради відректися від дотеперішнього свого національно-революційного шляху політики, який давав їй величезну моральну і фактичну силу, а стати на шлях порозумінь, компромісів і угодовства, що уже не могло підносити запалу в українських масах до боротьби.

(Дальше буде)

ПОВІДОМЛЕННЄ.

Отсим повідомляється членів Українського Народного Союза, місцевих урядників і всіх других наших симпатиків та клієнтів, що з днем 15. марта б. р. Український Народний Союз приступає до будови нового дому для Організації.

У виду сього друкарня і книгарня Свободи та і саме видавництво часописи підчас будови буде наражене на всякі перешкоди в удержанню нормального ходу бизнесу. Заряд видавництва часописи, друкарні і книгарні зробить все можливе, щоб вдержати нормальний хід видавництва часописи і все инше сполучене з друкарнею і книгарнею.

Осягнути се буде можна лишень тоді, коли наша клієнтеля зрозуміє наше положення і співпрацюватиме враз з видавництвом.

Для того повідомляється всіх інтересованих про слідуюче:

1. Всякі оголошення бизнесові, відділові і приватні мусять бути прислані до Редакції Свободи на перед що найменше тиждень перед днем їх поміщення в часописи.

2. Всякі замовлення на дрібні роботи, як тикети, розкидки, коверти, листові папери і т. п., мусять бути прислані до друкарні що найменьше два тижні перед часом їх запотребовання сторонами.

3. Робіт більших, як друкование статутів для відділів, книжочок і тим подібне, друкарня не буде в силі принимати підчас будови.

4. Книгарня буде принимати замовлення на книжки шкільні, як досі, а хто буде хотів набути якісь инші книжки чи книжку, той мусить вперед переписатися з друкарнею, чи таку книжку або книжки буде міг дістати.

Хто з наших клієнтів не схоче придержуватися сих форм підчас будови, той мусить бути приготований на спізнення або і не виконання його замовлення.

Офіс адміністрації Свободи підчас будови, почавши від 15-го марта б. р., буде приміщений в CHAMEBER OF COMMERCE BUILDING, CORNER NEWARK AVE. & MONGOMERY ST., JERSEY CITY, N. J. ROOM 502. Telephone: Montgomery 498.

Листи адресувати як і досі: SVOBODA, BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ОСЬ ЩО МОЖЕ ЗРОБИТИ ОРҐАНІЗАЦІЯ.

У нас у місті Спринг Велі, в стейті Ню Йорк, сталася дня 15. марта сього року нещасна пригода в родині наших членів Івана й Параски Крілів. О годині 9. рано трок наїхав на їх 12-літного хлопця Івана й вбив його на місци. За два дні, то є дня 17. марта, відбувся похорон забитого.

Та я не тільки про нещасе хочу писати, а про щось зовзом другого, що виявилося при сій нагоді. Забита дитина панства Крілів була вписана в Молодечий Департамент Українського Народного Союза. Записано його рік тому назад. Значить, батько й мати платили за дитину на асекурацію по одному кводрови в місяць через рік. Коли нині сталося нещасте в родині панства Крілів, я дивлюся в статут нашої дорогої орґанізації й бачу, що батькови прислугує тепер право до асекурації в сумі 306 долярів.

Найже тепер порахують собі всі ті свідомі й несвідомі вороги нашої орґанізації, скільки заплатив батько вкладок, а яку поміч він тепер дістає від нашого найбільшого Батька, від Українського Народного Союза.

Якби так батько був укладав гроші в банк, то він певно сеї штуки не міґби доказати, хочби банк не знати які проценти платив. Але ми всі, члени Українського Народного Союза, спільними силами можемо зробити таке, чого навіть і банк не може зробити. Ми можемо спільними силами дати кождому з нас, що впаде жертвою нещастя в родині, запомогу, яка хоч у части загоїть йому тяжку рану по болючій втраті.

Кличу до вас, членів Українського Народного Союза, обезпечуйте свої діти в Українськім Народнім Союзі.

Спринґвелець.

—o—

СПРАВА ДЯКОВЧИТЕЛІВ.

Між одиницями, які можуть займатися вже зі свого становища народною працею в кождій громаді, є священики й дяковчителі. В них на це є більше часу, вони стикаються з громадянами частійше ніж другі люди, вони й мають на се більше нагод.

Про те, на скільки священики беруть участь в народній роботі, я тут говорити не думаю. Хочу сказати дещо про участь дяковчителів в народній роботі. Здається, я не буду перший, коли скажу, що дяковчителі не беруть поза церквою й школою такої живої участи в народнім життю, якби сього можна ждати. Я нераз над сим застановлявся. Питався я самих дяковчителів. Довідався від них самих осьщо:

По наших громадах є богато священиків, які народним життєм не цікавляться, та пильнують тільки церкви. Такий священик зі завистю дивиться на такого дяковчителя, що поважився би піти в громаду та пробувати робити народну роботу. Не довго такий дяковчитель побувавби в сій громаді. Скоро його священик викуривби.

І в другій громаді теж йому не пішлоби лекше. Ще заким він прийшовби там, то вже заздалеґідь священик або хтось з його прихильників упередивби священика або людий з нової громади, до якої йде дяковчитель, і сі готові подумати, що се Бог-зна, що за страшна людина до них приходить. Скільки наших найкращих дяковчителів зломано сею дорогою, кождий читач може легко догадатися. Через те й справді великої дивниці нема, що так богато дяковчителів від народної праці вхиляється. Я скажу отверто, що мені дивно, що так богато їх народної праці не покидає, не дивлячися на переслідування зі сторони священиків і, ніде правди діти, від самих людий.

Отсе було головне лихо, якому зарадити зібралися дяковчителі. Якаж ца це рада? Як робітникам так і дяковчителям одна тільки: орґанізація. Зорґанізувалися в Товариство Дяковчителів в Америці. Ціль орґанізації оборонити дяковчителів від подібних переслідувань.

Най тепер громадянство попре дяковчительську орґанізацію, беручи собі дяковчителів тільки від орґанізації, а тоді й громада буде забезпечена, що вона дістає фахово образованого дяковчителя, й дяковчитель буде забезпечений перед переслідуванням зі сторони священика, якби він захотів узяти участь у народній роботі, а священик йому на се не дозволяв.

Йосиф Буката,
Перт Амбой, Ню Джерзі.

МОЛОДИЙ СОЮЗОВЕЦЬ ПРО КАЛЕНДАР.

Учітеся, брати мої,
Думайте, читайте,
І чужого научайтесь
И свого не цурайтесь.

Сі слва нашого Кобзаря спонукують і мене, молодого Українця, ученика 8. кляси, дещо написати до дискусії старших братів щодо календара.

Я точно кождого дня читаю наш український часопис „Свободу". Говорю „наш український" длятого, бо бачу, що п. редактори аж надто позволяють кождому українському робітникови висказувати свої погляди і що се перший український часопис між усіми українськими часописами, який прибрав наскрізь демократичний погляд.

Дуже мене те заінтересувало, як то наші Українці беруться переводити сю дискусію. Між цими поглядами я звернув увагу на думку, що лишень старославянський календар стоїть на перешкоді українському робітництву до національного визволення та до культурного зрівнання з другими народами. Я лиш недавно пізнав Злучені Держави, бо допервa 4 роки як я приїхав до свого батька. Не треба мені додавати, що мій батько щирий Українець і ніколи не відмовляється від свого рідного, від всього українського. Кождих Свят Рождества Христового він стапує. Пригадую собі як нині, що одного року були в мого батька на Святій Вечері суперітендент і другі урядники компани. Вони не могли налюбуватися нашими обичаями, а коли батько заспівав коляду і заграв, то вони просили й просили, щоби ще раз повторити. Так сподобалися їм українські мельодії.

Кождих свят наша тічерка говорить нам:

„Ukrainian students! To-morrow is your Christmas. I hope you will have a good time".

А тут мов громом сиплються проєкти за зміну календара.

О ні, Шановні Дописувателі! Тут календар ні причому. Коли в світі ще не знають про наш славний народ український, то ми не скидаймо вину на наш календар. Нам треба інтересуватися на поли просвіти, бо тільки просвіта дасть пізнати і нам і чужим, хто ми, чиї ми діти, ким і защо закуті.

Берімся до освіти. Календар лишім до переведення Рідному Краєви. Хай зміна прийде від наших братів зза океану. Зі Соборної України, з її столиці, зі Золотоверхого города Київа.

Стефан Рекрут,
ученик 8-ої кляси в Провіденс, Ровд Айленд, і член Молодечого Союза, від. 177. У. Н. С.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

—o—

НЮ ЙОРК, Н. Й.

З січового весілля на інвалідів та революційний фонд.

Дня 18. лютого с. р. відбулося весілля гром. Григорія Тхора та Анни Круць, які є членами Чорноморської Січи. Підчас забави зібрано на інвалідів $8.00. Відтак на революційний фонд склали: І. Перчишин $5.00; В. Конкуловський $2.00. Разом $15.00, які вислано до „Обєднання".

Спростовання: В ч. 44 „Свободи", в спису жертводавців Чорноморської Січи пропущено імя Чип Тимко, що жертвував $8.00.

ДЖОЛІЄТ, ІЛЛ.

Членські вкладки до Тов. „Просвіта" у Львові.

Імена жертводавців: О. Коган $25.00; З. Ничай, др. В. Симонович по $5.00; Д. Дякун, В. і С. Цимбаліст по $4.00; П. Цимбаліст, М. Мельникевич, В. Гуцул, Е. Коган, М. Болехівський, Я. Павчак, Д. Віщун, І. Віщун, І. Федак, І. Гуцул по $2.00; М. Андрієвська $3.00. Разом $66.00.

Від О. Когана за книжки та инші річі $26.00. Гроші переслано через „Обєднання".

Осип Коган.

ПІТСБУРҐ, ПА.

На потерпівших від повені.

Нижче подаємо зміст листа з Рідного Краю від комітету допомоги поводянам, на руки якого Товариство „Рогатинщина", від. 396 У. Н. Союза вислало $225.00, як допомогу поводянам:

„Ми, вибрані вами, Павло Івахів, Іван Драґун та Степан Баран складаємо щиру подяку за те довіря, що ви до нас вчинили.

По отриманню ваших листів, грошей та вказівок, ми, після наради, вирішили обїхати села та виконати зложений на нас обовязок. Для того розміняли доляри на 1980 золотих, бо долярами не можна було справедливо наділити усіх: більше і менче бідних.

Отже дня 19. січня 1928 поїхали ми до с. Мартинова Старого. І коли ми сказали людям, що привезли поміч від земляків з Америки, то багато плакало, зворушені памятю далеких заокеанських братів, які не дають померти своїм землякам голодовою смертю. І дійсно, ми, комітет, можемо ствердити, що люди тут мучаться, але всеж живими йти в труну не хочеться.

Потім самі бідні радили нас: кому і кілько грошей маємо дати, щоби усі були й наділені і вдоволені. А так:

В Мартинові Старім отримали: 36 родин по 15 золотих, 5 по 10 золотих, а 8 родин по 5 золот.; — разом 630 золотих.

В с. Нішині: 34 родин по 10 золот., 81 — по 5 зол., 1 — 7 зол. та на книжки для дітей 35 золот.; — разом 787 золот.

В с. Різдвяни: 46 родин — по 10 зол., а 10 — по 5 золот.; разом 510 зол.

Фіри: з Бурштина до Мартинова 4 зол., а Різдвян до Бурштина 7 зол.; — разом 1938 золотих, або 223 доляри.

225 долярів по 8 зол. 80 грошів — 1980 золотих. Лишилося 42 золотих, з яких 2 зол. на пошту.

Разом з тим посилаємо посвідки з тих сіл, в яких розділювано гроші та сердечно дякуємо товаришам Кримському, Чернецькому та Березі за труд, що занялися збіркою, а також усім, які спричинилися датками для наших бідних, потерпівших від повені. Звичайно не обійшлося й без нарікань. Найшлися такі, що хотіли, щоби ділити не по родинах, а по селах, та ми зробили так, як нам диктувала справедливість.

Павло Івахів,
Іван Драгун,
Стефан Баран, учитель.

За Тов. „Рогатинщина", від. 396 У. Н. Союза:

М. Фединяк, предсід.
П. Береза, секр.

—o—

ОЛЕАН, Н. Й.

Допомога страйкуючим майнерам.

Імена жертводавців: Товариство „Запорожська Січ" $10; І. Базів, І. Скробач, М. Луцишин по $1.00; М. Сеник, А. Лялюк, Д. Базів, О. Іванців, П. Пилипів, О. Голод, І. Скробач по 50 ц.; С. Луцишин, І. Мацкула, І. Мішанега по 25 ц. Разом $16.75. Гроші переслано через „Обєднанне".

Г. Підскальний.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА
за місяць лютий 1928 р.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 8. Савран Василь.
В. 13. Крушельницька Параска.
В. 15. Козак Петро.
В. 17. Терлецький Михайло.
В. 18. Гвут Петро.
В. 20. Тимоць Михайло.
В. 27. Братний Лев.
В. 28. Огродник Марія.
В. 29. Топорович Андрій, Ковальчик Михайло, Орлецький Іван.
В. 23. Коцан Анна, Демкович Катерина, Фурлик Марія, Конюх Анна, Круць Анна.
В. 36. Булавінець Зофія.
В. 37. Рузмінська Зофія, Дзюлинська Цецилія.
В. 38. Тарбій Катерина.
В. 43. Чекович Агафія.
В. 45. Грицишин Стефанія.
В. 58. Кучинаш Франко, Глінський Семен, Михалюк Михайло, Михалюк Іван.
В. 59. Журавський Фелікс, Журавська Юліянна, Паскевич Стефан, Пускарський Мартин.
В. 64. Геречка Йосафат.
В. 75. Даровський Антін, Даровська Анастазія, Заяць Іван, Зелінський Олекса.
В. 76. Тофіль Олена.
В. 82. Саміла Марія.
В. 83. Тимчій Марія.
В. 84. Марущак Юрій, Марущак Ева.
В. 89. Павлишин Евдокія.
В. 90. Кардаш Анна.
В. 93. Тітик Стефан, Тітик Марія.
В. 94. Костецька Юлія.
В. 102. Мамрич Дмитро, Бігановський Василь, Кавалець Стефан, Шаваринський Йосиф, Комес Параска, Заяць Іван.
В. 112. Недбальська Анна, Стрільбецька Агафія, Тимчина Магда, Заяць Татіянна.
В. 117. Лотоцький Стах.
В. 120. Русенко Михайло.
В. 126. Манко Василь.
В. 133. Слиш Микола.
В. 137. Грапцик Іван, Консевич Катерина, Мацюк Юлія, Возьний Стефан, Сагатий Михайло.
В. 142. Ґронвальд Петро, Старзець Стах.
В. 147. Бохняк Михайло, Федок Іван, Комінський Олекса, Маркович Іван.
В. 151. Маркович Анна, Федак Катерина, Артим Ева.
В. 152. Лесняк Юлія.
В. 155. Сташків Параска.
В. 156. Момот Катерина.
В. 160. Париляк Микола, Париляк Анна, Грабар Анна.
В. 162. Бойка Петро, Фелінський Стах.
В. 163. Шикула Михайло.
В. 168. Стафура Андрій, Посполіта Михайло.
В. 172. Паркульський Михайло, Вівчаровський Петро.
В. 191. Бомба Олекса, Голодюк Олекса.
В. 206. Назарик Павлина.
В. 217. Зафарко Лев.
В. 218. Бурей Андрій, Лабай Гнат.
В. 221. Марущак Іван, Масевич Василь, Масевич Марія, Олексій Іван, Олексій Анна.
В. 223. Сухиня Юлія.
В. 227. Ялечко Елисавета.
В. 235. Налудка Юлія, Богаченко Розалія, Янушевич Антін, Янушевич Йосиф, Ребріш Михайло, Сосновський Стефан, Теслюк Василь.
В. 236. Баль Теодор, Пліто Антін, Пліто Катерина, Циган Марія.
В. 237. Ягла Василь.
В. 239. Даців Юлія, Соха Андрій, Кузак Прокіп, Раговська Марія.
В. 241. Цирка Франко.
В. 242. Лигоцький Григорій, Сушко Онуфрій.
В. 247. Малговський Василь.
В. 251. Чуль Роман.
В. 254. Січковська Параска, Мазур Марія.
В. 259. Кобилянський Йосиф.
В. 265. Пташинський Андрій.
В. 268. Гемза Марія.
В. 273. Козуб Стах, Сопко Петро.
В. 276. Ґруна Микола.
В. 288. Мурикін Анна.
В. 292. Лобур Катерина, Сидор Василь.
В. 295. Сенюта Іван.
В. 299. Гливка Олекса.
В. 300. Борсук Володимир.
В. 303. Чех Розалія.
В. 312. Вілецький Михайло.
В. 322. Коваль Марія.
В. 336. Дубей Марія, Костик Михайло, Костик Ева.
В. 342. Вадяк Володимир, Плайснер Катерина.
В. 344. Мілехук Текля.
В. 360. Ґренко Марія, Ремарчук Микола, Ремарчук Олена, Солоничний Дмитро, Стефанюк Марія, Критович Катерина, Солонична Марія.
В. 361. Шевчук Олекса, Гетьман Іван.
В. 364. Левицька Анна, Тарасюк Стефан, Тарасюк Йосифа, Вітик Стефан, Вітик Анна.
В. 372. Базарницький Михайло, Реновець Василь, Катилніцький Роман, Катилніцька Анеля.
В. 377. Вовчук Теодор.
В. 378. Зільник Параска, Барнак Зофія, Зільник Андрій.
В. 379. Худин Іван.
В. 382. Гарбіст Марія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 25. Ардан Іван, о. Гривнак Василь, Грановський Олекса, Соколюк Ілько, Савка Юлія.
В. 27. Шумило Іван, Граняк Петро, Граняк Юська, Клецор Дмитро.
В. 62. Сливар Іван, Весоловська Анна.
В. 77. Букса Іван, Станько Дмитро, Станько Агнес.
В. 83. Радковський Лука.
В. 100. Жовнірних Михайло.
В. 103. Поруса Стефан.
В. 104. Косцюк Михайло.
В. 138. Шамрило Кондрат.
В. 155. Бережанський Теодор.
В. 170. Тгір Михайло, Вирста Ільо.
В. 217. Томчак Кайтан, Кісіль Іван, Мазурик Марко, Плюта Матвій, Травінський Іван.
В. 219. Климців Дмитро.
В. 230. Мицаль Павлина.
В. 237. Новосильська Павлина.
В. 247. Івашко Василь.
В. 266. Бродська Анастазія, Бродський Василь, Ковальчук Михайло, Ковальчук Катерина.
В. 269. Граняк Петро.
В. 276. Кмит Іван, Сокира Григорій, Столяр Дмитро, Столяр Юстина, Кмит Володимир, Кмит Катерина.
В. 292. Стисловська Розалія.
В. 304. Ридзик Онуфрій, Новак Михайло.

В. 334. Гусіль Василь, Литвак Пилип.
В. 352. Возняк Павло, Возняк Марія.
В. 367. Дуда Василь, Бігун Дмитро, Бігун Анастазія, Мостовий Михайло, Мостова Ксеня, Андріїв Яків, Андріїв Сидор.
В. 370. Стасюк Дмитро.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 8. Голембовський Роман, Мартиців Стефан.
В. 21. Турянський Петро.
В. 89. Павлюк Василь, Павлюк Олена.
В. 130. Стець Михайло.
В. 144. Коцюба Іван, Коцюба Йосифа.
В. 151. Костело Анна.
В. 152. Пеленський Михайло.
В. 162. Стельмах Василь.
В. 163. Бергацький Іван.
В. 172. Динис Василь.
В. 221. Шпікула Константин.
В. 235. Богаченко Василь, Федчук Іван, Федчук Марія, Невойда Павлина, Пелянчко Михайло, Погорецький Ілько, Ратич Василь, Вульчак Григорій, Невойда Олекса, Вульчак Марія.
В. 247. Цісло Йосиф, Цісло Катерина, Захвея Анна.
В. 264. Панай Іван.
В. 268. Ваврик Іван.
В. 280. Сінгалевич Іван.
В. 320. Бляма Анна, Тарас Марія.
В. 335. Шевчук Юстин.
В. 361. Рибак Михайло, Рибак Елсія, Левкович Павліна, Левкович Микола.
В. 367. Бойко Михайло.
В. 378. Кузан Микола, Кузан Олена.
В. 382. Ільків Марія, Криба Ева, Кролак Текля, Любянецька Марія, Смерек Юлія, Криба Марія.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 3. Белей Михайло.
В. 7. Чесляк Іван, Чесляк Анна, Дидик Марія, Яцула Михайло, Яцула Михайло, Кот Франко, Кот Стефан, Сташек Марія, Тима Іван, Яцула Катерина.
В. 8. Баран Дмитро.
В. 14. Бегар Григорій.
В. 15. Кодак Іван.
В. 20. Поглод Стефан.
В. 22. Каровець Марія.
В. 31. Коцур Петро, Кушман Берта, Пограничний Михайло, Погранична Марія, Стах Теодор.
В. 32. Філіпович Юрій.
В. 36. Тимків Евдокія.
В. 41. Баран Юрій, Цимбаляк Василь, Цимбаляк Марія.
В. 45. Бойчак Стефан.
В. 48. Більська Марія.
В. 62. Дубіль Андрій.
В. 65. Теребецький Павло.
В. 66. Федуняк Дмитро, Федуняк Юлія.
В. 67. Дідора Стефан.
В. 76. Гиньга Микола, Скалецький Семен, Нагай Тимко.
В. 77. Філіц Микола.
В. 93. Гуль Апольонія.
В. 94. Костецька Юлія.
В. 100. Габла Стефан.
В. 102. Бадлюк Григорій.
В. 105. Богачевський Володимир.
В. 106. Прийма Іван, Савків Ольга, Гербуш Арсеній, Писменчук Олекса.
В. 109. Саїк Михайло, Романська Марія.
В. 121. Волосенчук Стефан, Волосенчук Катерина.
В. 122. Теренюк Максим.
В. 126. Оліяник Микола.
В. 128. Говард Василь.
В. 133. Височанський Петро.
В. 143. Штон Антін, Ландяк Василь, Ландяк Анна.
В. 146. Гищук Петро.
В. 161. Кость Максим, Кость Катерина, Негребецький Іван.
В. 165. Цвян Микола.
В. 170. Чомко Петро, Олексин Стефан.
В. 177. Кузишин Володимир.
В. 179. Помірко Андрій, Тиндик Йосиф, Помірко Катерина.
В. 182. Карусціньський Кондрат.
В. 183. Ганковський Іван.
В. 195. Петращук Дмитро.
В. 196. Маруся Іван, Марусин Пелягія.
В. 204. Галичин Теодор.
В. 213. Ботвін Йосиф, Ботвін Зофія.
В. 214. Макух Михайло.
В. 227. Медвідь Іван.
В. 229. Кащуба Юрій.
В. 230. Сабо Яків.
В. 235. Крупа Ольга.
В. 237. Любищик Дмитро.
В. 238. Юськів Дмитро.
В. 250. Грабарж Антін, Грабарж Марія.
В. 253. Столяр Григорій.
В. 265. Гефко Микола.
В. 266. Климків Михайло.
В. 268. Громяк Петро, Громяк Михайло.
В. 277. Фуярчик Тимко.
В. 282. Ганчир Стефан, Ганчир Антоніна, Андрець Володимир.
В. 296. Солтис Дмитро.
В. 300. Козьпас Фальо, Красулак Юрій, Вишковський Михайло.
В. 301. Гнатишин Параска.
В. 308. Совопяс Антін.
В. 326. Старек Катерина, Старек Стефан.
В. 329. Лончина Анна.
В. 338. Ґаґатко Петро.
В. 348. Дубрянський Іван.
В. 351. Кравчук Дмитро.
В. 364. Леськів Василь, Леськів Юстина.
В. 370. Керничний Антін.
В. 375. Демняник Іван, Бойко Михайло.
В. 385. Бородай Анастазія, Скобар Іван, Томашевський Василь, Томашевська Христина, Скобар Параска, Віцента Олена, Бородай Йосиф, Віцента Іван, Друк Стефан, Друк Анна, Гілецький Теодор, Гілецька Анна, Віцентій Матвій.
В. 388. Хвалик Розалія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 35. Ваврик Іван.
В. 70. Голембовський Роман.
В. 96. Павлюк Василь, Павлюк Олена.
В. 118. Вуйцик Михайло.
В. 147. Костело Анна.
В. 206. Рибак Михайло, Рибак Елсія.
В. 217. Бойко Михайло.
В. 230. Когут Антін.
В. 240. Пацай Іван.
В. 242. Ільків Марія, Криба Ева, Кролак Текля, Любянецька Марія, Криба Марія, Смерек Юлія.
В. 245. Мина Дмитро, Мина Пелагія.
В. 246. Мартинів Стефан.
В. 266. Бродський Василь, Бродська Анастазія.
В. 280. Стельмах Василь.
В. 292. Стиславська Розалія.
В. 324. Кузан Микола, Кузан Олена.
В. 333. Киник Настя.
В. 361. Стець Михайло.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 1. Бендас Лука.
В. 2. Вислоцький Дмитро.
В. 130. Гроць Микола.
В. 134. Корба Марія.

В. 218. Макар Анна.
В. 223. Замулинський Йосиф.
В. 263. Тупиця Петро.
В. 276. Зиндран Іван.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця лютого 1928 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	20,049
В місяци лютім 1928 принято нових	174
В місяци лютім 1928 принято наново	57
В місяци лютім 1928 принято з переступними листами	44
В місяци лютім 1928 принято з инших клас обезпечення	9
Разом	20,333
В місяци лютім 1928 р. суспендовано	125
В місяци лютім 1928 р. відійшли з переступними листами	27
В місяци лютім 1928 р. відійшли до інших клас обезпечення	9
В місяци лютім 1928 померли	8
Разом	169
З кінцем місяця лютого 1928 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	20.164

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	15
В клясі А.	на $ 250	405
В клясі А.А.	на $ 500	5.832
В клясі В.	на $ 750	884
В клясі С.	на $1000	12.484
В клясі В.В.	на $1500	257
В клясі С.С.	на $2000	74

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	34
В клясі О-1000	на $1000	27
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	1
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	27
В клясі Р-1000	на $1000	40
В клясі Р-1500	на $1500	—
В клясі Р-2000	на $2000	1
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	38
В клясі Е-1000	на $1000	39
В клясі Е-1500	на $1500	1
В клясі Е-2000	на $2000	2
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—
	Разом	20.164

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ.

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Терефенко Юрій.
В. 9. Качмарик Анна.
В. 15. Вичек Марцеля.
В. 24. Лемінська Юлія, Семко Олена, Семко Франко, Токарчик Юлія, Токарчик Петро, Токарчик Олена.
В. 28. Огродник Микола, Огродник Володимир, Огродник Петро, Огродник Михайло, Огродник Теодор.
В. 39. Фрайда Михайло, Фрайда Катерина, Фрайда Стефан, Фрайда Павло, Войталь Микола, Войталь Юлія.
В. 40. Лихач Марія, Лихач Анна.
В. 43. Чекович Юлія, Чекович Вікторія, Чекович Олеся.
В. 44. Гаушак Стефан.
В. 59. Іващишин Марія, Малинюк Анна, Журавський Михайло.
В. 61. Шафран Анна, Шафран Стефан, Шафран Марія, Шафран Маргарета.
В. 65. Ревит Михайло.
В. 81. Базиляк Павло.
В. 82. Гайдук Михайло.
В. 85. Кухук Зофія, Полиака Катерина.
В. 90. Кардаш Марія, Кардаш Олена, Винник Василь.
В. 98. Павук Марія, Павук Іван, Земба Стах.
В. 99. Лавна Стефанія, Лавний Евген.
В. 102. Руманчук Стефан, Ільків Анна, Ільків Іван, Комес Олена, Комес Ольга, Комес Омелян, Коваль Теодор.
В. 112. Юха Надя.
В. 114. Дучак Ольга, Гайдук Йосиф, Гайдук Михайло, Гайдук Ірина.
В. 128. Плішка Анна, Плішка Олена.
В. 136. Сусь Анна, Винник Михайло, Скрабут Доріянна.
В. 137. Консевич Ольга, Консевич Кароль, Консевич Олена.
В. 145. Куник Олена.
В. 147. Антонюк Марія, Гришко Данило, Когут Михайло, Когут Ольга, Когут Анна, Заяць Надя.
В. 151. Федак Михайло, Федак Марія, Федак Юлія, Федак Феня.
В. 155. Іяик Іван.
В. 156. Яцик Петро, Яцик Петро, Кагуй Марія, Кагуй Анастазія.
В. 163. Пашковський Андрій.
В. 168. Дачишин Анна, Юневич Анна, Юневич Ольга, Лопушанська Мілька, Лопушанський Микола, Лопушанський Михайло, Лопушанський Володимир, Мацюрак Володимир.
В. 170. Милянович Йосиф.
В. 172. Панасик Надя, Панасик Ольга, Панасик Марія.
В. 182. Клипка Гаврило.
В. 206. Назарик Марія.
В. 207. Оліяник Марія, Пасічина Марія, Сельський Іван, Сисуя Леонка, Пелега Стефан, Пелега Василь.
В. 218. Ткачишин Михайло.
В. 220. Чорній Едвард, Пайда Іван, Сняданко Марія, Костик Йосиф.
В. 231. Новик Татіянна, Новик Анна.
В. 237. Вольський Григорій.
В. 239. Даців Зофія, Даців Стефан, Даців Марія, Даців Іван.
В. 242. Рінго Анна.
В. 254. Капустинська Елисавета, Капустинська Марія, Капустинська Йосифа, Тимчишин Марія, Тимчишин Мирослав, Тимчишин Волод., Тимчишин Лаврентій, Капустинський Іван, Капустинська Йоанна.
В. 276. Кость Анна.
В. 278. Стець Михайло.
В. 285. Чергіт Андрій.
В. 288. Ільків Стефанія, Ільків Зофія, Мурикін Катерина.
В. 290. Гузелевич Р. Еморій, Гузелевич Г. Юоме.
В. 310. Оприсько Броніслава, Оприсько Ірина.
В. 312. Ширяк Анастазія.
В. 321. Чайка Анна.
В. 327. Чопик Анна, Чопик Ксеня, Чопик Евдокія, Новик Олекса, Душейчук Василь, Гімбаль Ольга, Гімбаль Зофія, Гімбаль Рудольф, Кирич Стефанія, Кирич Марія, Кирич Андрій, Кирич Василь.
В. 333. Макар Марія, Макар Олена.
В. 336. Кость Анна, Крупа Ольга, Калмук Марія.
В. 344. Поклітар Ольга, Поклітар Омелян.
В. 345. Садовий Богдан.
В. 351. Гальнович Олена.
В. 360. Мерчук Анна, Ремарчук Розалія, Ремарчук Іван, Ремарчук Анна.
В. 361. Осідач Петро.
В. 362. Закутинська Катерина.
В. 369. Пиць Стефан.
В. 374. Каталський Петро.
В. 378. Кузан Йосиф.
В. 379. Семків Василь, Сидоряк Микола.
В. 384. Мармула Ольга.
В. 385. Коцаяк Анастазія, Зубрицька Марія.
В. 388. Дмитриків Віра, Вікторія, Кульчинська Анна, Кульчинський Петро.
В. 396. Федунак Марія, Федунак Олекса, Федунак Стефан.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 27. Гремяк Адам, Граняк Брониславa.
В. 44. Придка Марія, Вітошинска Анна.
В. 132. Білінська Йосифа, Білінська Марта, Білінський Володимир, Гладкий Михайло.
В. 230. Михаль Микола.
В. 266. Бродський Михайло, Бродський Микола.
В. 276. Гладьо Анна.
В. 367. Бігун Анна, Мостовий Іван.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 60. Марціновський Михайло, Оліяник Анна.
В. 89. Павлюк Петро, Павлюк Олена, Павлюк Григорій, Павлюк Стефан, Павлюк Марія, Павлюк Андрій.
В. 130. Стець Микола, Стець Ольга, Стець Стефан.
В. 144. Коцюба Франко, Коцюба Роман.
В. 152. Пеленська Марія.
В. 221. Шпікула Ольга Віра.
В. 247. Цісло Вікторія, Захвея Юліян, Захвея Анна, Захвея Іван.
В. 268. Ваврик Марія.
В. 290. Бартох Анна, Бартох Емілія.
В. 361. Левкович Анна, Левкович Франя, Рибак Анна, Рибак Анастазія, Рибак Ольга.
В. 378. Кузан Михайло, Кузан Марія, Кузан Іван, Кузан Олена.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 22. Каровець Анна, Каровець Ів.
В. 30. Кльос Катерина.
В. 41. Цимбаляк Катерина, Цимбаляк Марія, Цимбаляк Анна.
В. 62. Дубіль Іван, Дубіль Мирон, Дубіль Петро, Дубіль Марія.
В. 64. Миленький Петро, Миленький Микола.
В. 66. Федуняк Йоанна.
В. 105. Богачевський Богдан, Богачевський Стефан.
В. 133. Височанський Іван, Височанська Марія, Височанський Теодор.
В. 155. Цьван Володимир, Цьван Стефан.
В. 170. Фурка Марія, Фурка Олена.
В. 179. Помірко Анна, Помірко Ольга, Помірко Стефан.
В. 206. Квасницький Іван, Квасницький Володимир, Квасницький Евген, Квасницька Марія, Квасницький Дмитро, Квасницька Стефанія.
В. 213. Ботвін Володислав, Ботвін Андрій, Ботвін Бронислав, Ботвін Емілія, Ботвін Стах.
В. 227. Медвідь Зузанна.
В. 235. Крупа Богдан.
В. 260. Грабарж Йосиф, Грабарж Петро.
В. 282. Ганчир Франя, Ганчир Текля, Ганчир Михайло.
В. 283. Зобків Олекса.
В. 338. Ґаґатко Олена, Ґаґатко Іван, Ґаґатко Едвард, Ґаґатко Йосиф, Ґаґатко Ліза, Ґаґатко Юрій.
В. 385. Бородай Франко, Бородай Анна, Бородай Михайло, Друк Іван, Друк Михайло, Друк Дмитро, Друк Микола, Друк Павло, Скобар Петро, Скобар Анна, Томашевська Марія, Томашевський Володимир, Томашевська Анна, Томашевська Олена, Томашевський Данило, Віцентій Михайло, Віцентій Стефан, Віцента Михаліна, Віцента Олена.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 35. Ваврик Марія.
В. 91. Марціновський Михайло, Оліяник Анна.
В. 96. Павлюк Петро, Павлюк Олена, Павлюк Григорій, Павлюк Іван, Павлюк Стефан, Павлюк Марія, Павлюк Андрій.
В. 118. Вуйцик Іван.
В. 206. Рибак Анна, Рибак Анастазія, Рибак Ольга.
В. 245. Мина Ольга, Мина Микола.
В. 266. Бродський Михайло, Бродський Микола.
В. 324. Кузан Михайло, Кузан Марія, Кузан Іван, Кузан Олена.
В. 361. Стець Ольга, Стець Микола, Стець Стефан.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 7. Рештар Марія.
В. 18. Гвут Петро.
В. 38. Тарбай Катерина.
В. 58. Кочинаш Франко.
В. 102. Бігановський Василь, Кавалець Стефан, Шаваринський Йосиф.
В. 137. Мацюк Юстина.
В. 155. Сташків Параня.
В. 160. Париляк Анна, Париляк Микола.
В. 265. Пташинський Андрій.
В. 342. Вадяк Володимир.

ПОМЕРШІ ДІТИ:

В. 206. Околіта Іван.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця лютого 1928 в У. Н. С. було дітий членів	12.428
В місяци лютім 1928 принято нових	178
В місяци лютім 1928 принято наново	14
В місяци лютім 1928 принято з переступними листами	32
Разом	12.652
В місяци лютім 1928 р. суспендовано	69
В місяци лютім 1928 р. відійшли з переступними листами	25
В місяци лютім 1928 р. відійшли до повнолітних членів	13
В місяци лютім 1928 померли	1
Разом	108
З кінцем місяця лютого 1928 р. в У. Н. С. було дітий членів	12.544

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	11.807
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	737
Разом	12.544

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця лютого 1928 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	32.477
В місяци лютім 1928 прибуло повнолітних членів	115
В місяци лютім 1928 прибуло дітий членів	116
З кінцем місяця лютого 1928 р. в У. Н. С. було всіх обезпечених	32.708

УВАГА

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць лютий 1928 р. як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (марта) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця марта 1928 р., то в квітні 1928 року мусять виповняти нові аплікації (просьби о принятте), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяцю лютім 1928 р. взяли переступні листи, а ще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяцю марті 1928 р., бо на другий місяць, то є в квітні 1928 року стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Каштанюк, гол. рек. секр.